

அறநாள் - 36

ச. சிதம்பரநடராஜா

அவர்களின் சிவபதம்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

15.04.2012

உ
சிவமயம்

டச்சு வீதி, மூளையைப் பிறப்பிடமாகவும்
வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

திரு.சம்பந்தப்பிள்ளை சிதம்பர நடராஜா

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

— நினைவு மலர் —

15.04.2012

சமர்ப்பணம்

எங்கள் குடும்பத்தின்
ஆலமர வேராக நின்று
அவனியில் நற்புகழுடன் வாழ்ந்த
தன்னையே மெழுகுவர்த்தியாக
உருக்கி ஒளியேற்றிய
எம் அன்புத் தெய்வத்தின்
திருவடிக்கு கிவ் கிதழை
சமர்ப்பித்து வணங்குகின்றோம்
ஓம் சாந்தி ! சாந்தி !! சாந்தி !!!

- குடும்பத்தினர் -

ஓர் விநாயகரூதுணை
பெரியநாயகி அரிஸ்துணை

மலர்வு

05

07

1946

உதிர்வு

14

03

2012

சிறை- 50
ச. சிதம்பரநடராஜா

திதி வெண்பா

கர வருட பாங்குனித்திங்கள் முதலாம்நாள்
மாண்பான அபரபக்கச் ஸப்தமித் திதியதனில்
ஓறையருள் பெற்று வாழ்ந்த சிதம்பரநடராஜா
பேரருள் பெற ஐங்கரன் பாதம் பற்றினாரே.

உ
சிவமயம்

பஞ்சபுராணம்

தேவாரம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினை மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே

ஈன்றாளுமாய் எனக்கு எந்தையுமாய் உடன் தோன்றினராய்
மூன்றாய் உகலம் படைத்து உகந்தான் மனத்துள் இருக்க
ஏன்றான் இமையவர்க்கு அன்பன் திருப்பாதிரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத் துணையாய் இருந்தனன் தன்அடியோங்களுக்கே.

திருவாசகம்

காலம் உண்டாகவே காதல் செய்து உய்மின் கருதரிய
ஞாலம் உண்டானொடு நான்முகன் வானவர் நண் அரிய
ஆலம் உண்டான் எங்கள் பாண்டிப்பிரான் தன் அடியவர்க்கு
முல பண்டாரம் வழங்குகின்றான் வந்து முந்துமினே

திருவிசைப்பா

களையா உடலோடு சேரமான் ஆருரன்
விளையா மதம் மாறா வெள்ஆனை மேல் கொள்ள
முளையாமதி சூடி முஆயிரவரொடும்
அளையா விளையாடும் அம்பலம் நின் ஆடு அரங்கே

திருப்பல்லாண்டு

சீருந் திருவும் பொலியச்
சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகுங் கழற
உழறி உமைமண வானுக்காட்
பாரும் விசம்பும் அறியும்
பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் மகிழ்ந்துபாடி
அறவாநீ ஆடும்போதுன் அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்

உம்பர்தரு தேனுமணிக்	கசிவாகி
ஒண்கடலிற்றேனமுதத்	துணர்வூறி
இன்பரசத் தேபருகிப்	பலகாலும்
எந்தனுயிரக் காதரவு	றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத்	தணைவோனே
தந்தை வலத்தாலருள்கைக்	கனியோனே
அன்பர் தமக் கானநிலைப்	பொருளோனே
ஐந்துகரத் தானைமுகப்	பெருமானே

வாழ்த்து

வான்முகில் வாழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அமரர்
திரு.சம்பந்தபிள்ளை சிதம்பரநடராஜா
அவர்களின்
வாழ்க்கை வரலாறு

இந்துமா சமுத்திரத்தின் மத்தியில் முத்தெனத் திகழும் ஈழம் தன்னில் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கும் யாழ். நகரின் மேற்கிசையில் திகழும் மூளாயம்பதியினில் இருமரபேந்திய முதலி வம்சத்தில் தெற்கு அராலி அப்புத்துரை சம்பந்தபிள்ளை அவர்களுக்கும் மூளாயம் பதியில் துய்ய மானா முதலி வம்சத்தில் தோன்றிய தங்கமுத்து அவர்களுக்கும் ஏக புதல்வனாக 05.07.1946இல் அவதரித்தார். இவருக்கு பெற்றோர் சிதம்பரநடராஜா என நாமகரணம் சூட்டினர்.

இவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை அருகில் அமைந்துள்ள மூளாய் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலும், இடைநிலைக்கல்வியை சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியிலும் கற்றுத் தேறினார். பாடசாலைக் காலத்தில் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி பரிசில்களை பெற்றுக் கொண்டதோடு, சாரணர் படையிலும் உறுப்பினராக இருந்தார். பாடசாலைக் காலத்தில் இவரது தந்தையார் நோய்வாய்ப்பட்டு சிவபதமடைந்ததும் தனது உடன்பிறவா மூத்த சகோதரி நாகபூஷணி அம்மை (ஆசிரியை) அவர்களின் வழிகாட்டுதலில் பாடசாலைக் கல்வியை சிறப்புடன் பூர்த்தி செய்ததுடன் கிராமத்தின் பொதுப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டு வந்தார்.

அக்காலத்தில் இவரது தாயாரின் வழிநடத்தலின்படி பொன்னாலை வரதராஜப் பெருமானை ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் தரிசனம் செய்வதை வழக்கமாக கொண்டிருந்தார். மூளாயம்பதி வதிரன்புலோ ஸ்ரீ சித்தி விநாயகரையும், ஸ்ரீ முத்துக்குமார்

சாமியாரையும் வழிபட்ட பின்னரே தனது நாளாந்தக் கடமைகளைச் செய்வார்.

இவரது கல்வித் தகைமைகளுக்கு ஏற்ப பல தரப்பட்ட தொழில் வாய்ப்புக்கள் இருந்தபோதும் பாதுகாப்புச் சேவையில் ஈடுபடுவதையே தனது இலட்சியமாக கொண்டிருந்தார். தாயாரினதும், மூத்த சகோதரியினதும் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப தனது முதல் அரசு உத்தியோகத்தை தனது தந்தையார் பணியாற்றிய யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியில் பாதுகாப்பு உத்தியோகஸ்தராக 1972ம் ஆண்டு முதல் பணியாற்றினார். கடமையில் சிறப்புற விளங்கியமையால் மேலதிகாரிகளின் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார். இதன் தொடர்ச்சியாக 1975ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டபோது அங்கு பாதுகாப்பு உத்தியோகஸ்தராக சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வட்டுக்கோட்டையில் அமைந்திருந்த விஞ்ஞான பீடத்தில் தனது கடமையைத் தொடர்ந்தார்.

தாயாரின் வேண்டுகோளிற்கும், உற்றாரின் விருப்பத்திற்கும் அமைய ஆதி மயிலிட்டியைச் சேர்ந்த சின்னையா நாகமுத்துபிள்ளை தம்பதிகளின் புதல்வி சிவனேஸ்வரியை 1979ம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 23ம் நாள் தனது இல்லத்தரசியாக கரம்பற்றினார்.

மூளாயம்பதியிலுள்ள தமது சொந்த வாசஸ்தலத்திலேயே வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தனர். குடும்பத்தின் ஒளி விளக்காக இவரது மனைவி விளங்கினார். உறவினர்கள், சுற்றத்தாரிடம் இனிது பழகி பண்புடன் வாழ்ந்து வந்தமை ஊர் மக்களிடம் இவரது நன்மதிப்பு மேலும் வளரக் காரணமாக இருந்தது. இவரது தாயார் பங்குனித்திங்கள் 1992ஆம் ஆண்டு இறைபதம் அடைந்ததை தொடர்ந்து குடும்ப நிர்வாகத்தை சிறப்புடன் மேற்கொண்டு வந்தார். இவரது மனைவி இவரை எதுவித நோய்களும் ஏற்படா வண்ணம் கண்ணை இமை காப்பதுபோல் காத்து வந்தார்.

சிதம்பர நடராஜா சிவனேஸ்வரியின் வாழ்க்கை அமரர் ஓய்வு பெற்ற காலத்தில் இனிதே நகர்ந்தது. 03.07.2011இல் மூத்த சகோதரியின் (நாகபூஷணி அம்மை) மறைவுச் செய்திகேட்டு சற்றுத் துவண்டு போன சிதம்பரம் அவர்கள் தொடர்ந்து உடல் நலக்குறைவுக்கு உட்பட்டார். மனைவியின் கடுமையான பராமரிப்பில் இவர் மாதம் ஒருமுறை யாழ்ப்போதனா வைத்தியசாலையில் சிகிச்சை மேற்கொண்டு வந்தார்.

தமக்கு குழந்தை பேறு இல்லை என்ற கவலை இன்றி பெறாப்பிள்ளைகளின் அன்பிலும், அரவணைப்பிலும் ஆறுதல் அடைந்தார். ஓய்வு காலத்தை பிள்ளைகளுடனே கழித்தார். தனது பெறாமகன் அருளீசனின் திருமணத்தை தனது உடன் மைத்துனியின் மகளுக்குச் செய்து வைத்து அவர்கள் இனிதே லண்டன் மாநகரில் வாழ்ந்து வருவதையிட்டு புகுகாங்கிதம் அடைந்தார். லண்டனில் இருந்து வந்த பேர்த்தி அவரது இல்லத்தில் அவருடன் மழலை மொழி பேசி சிறிது காலம் வாழ்ந்ததையிட்டு மட்டில்லா மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தார்.

பிறப்பதும் இறப்பதும் உலக நியதி என்பதற்கேற்ப சிறு உடல் நலக்குறைவு ஏற்பட்ட போதும் சாதாரணமாக உரையாடிக்கொண்டே எதிர்பார்க்காத ஓரிருகணப் பொழுதில் 14.03.2012 புதன்கிழமை மாலை வேளையில் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து கொண்டார். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி !! சாந்தி !!!

“நெடுனல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்திவ்வுலகு”

- குறள் -

உ

சீவமயம்

ஒளவையார் அருளிய விநாயகர் அகவல்

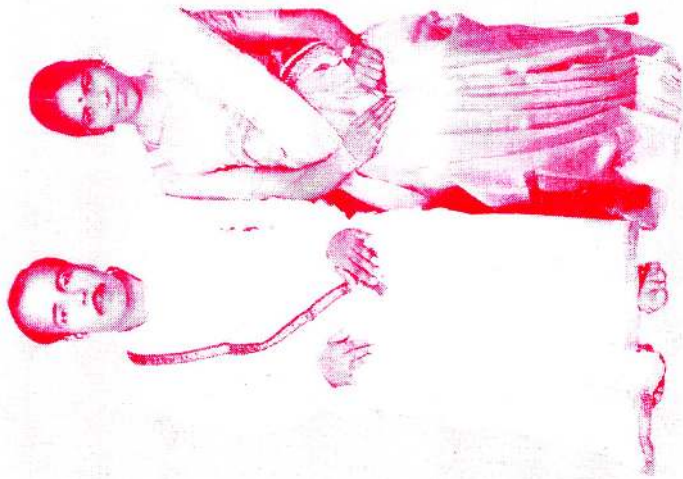
சீதக் களபச் செந்தா மரைப்புவும்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாட
பொன்அரை ஞானும் பூந்துகில் ஆடையும்
வண்ண மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்ப
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விழங்குகிந் தாரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதம் கடந்த தூரிய மெஞ்ஞான
அற்புதன் ஈன்ற கற்பகக் களிநே
முப்பழ நுகரும் மூவிக வாவூன்
இப்பொழுது என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டி
தாயா யெனக்குத் தானெளுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதல்ஊந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து

குருவடி வாகிக் குவையந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளி
கோடா யுத்தால் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
ஊம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தறி வித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
ஊம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆறா தாரத்து அங்குச நிலையும்
பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்தறிவித்துக்
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவி லுணர்த்தி
குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டி
சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூக்கமும்

எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையெந் தெரிசனப் படுத்திக்
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள்வெளி இரண்டுக்கு ஒன்றிட மென்ன
அருள்தரும் ஆனந்தத்து அமுத்தினன் செவியில்
எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டி
சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டி
சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
அணுவிற கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்
கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

(விநாயகர் அகவல் முற்றிற்று)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமண விருந்தினர்களின் போது
அமரரும் யாரியாமும்

காதலி சிந்த ஆயுள்மீத பக்ககலைக்கறகத்தில்
மேலவையில் இருந்தபோது அமரர் அவர்கள்

அமரர் அவர்கள்

பல்கலைக்கழக சேகவநனைப் பாராட்டு விழாவின்போது

**பல்கலைக்கழக சேகவநனைப் பாராட்டு விழாவில்
தனது சக ஊழியர்களுடன் அமரர் அவர்கள்**

உ

சிவமயம்

மண்ணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய சிவபுராணம்

கலிவெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லறறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூரர் எம்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்

நமச்சிவாய வாழ்க ! நாதன்தாள் வாழ்க!

இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க!

ஆகமம் ஆகிநின்(று) அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க!
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க!

வேகம் கெடுத்தும் ஆண்ட வேந்தனடி வெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!

புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க!

சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க!
ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி!

தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி!
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி!

மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி!
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி!

ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி!
சிவன்அவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்

அவன்அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற(கு) எட்டா எழில்ஆர் கழல்இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்!
எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே! நின்பெருஞ்சீர்!
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறொன்றறியேன்
புல்ஆகிப் பூடாய் புழுவாய் மரம்ஆகிப்
பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிப்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாதுஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லைப் பிறப்பும் பிறந்திழைத்தே எனம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுறேன்
உய்யவென் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா! விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா, வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே!
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அளிப்பா யருள்தருள்வாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டி
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிவை
மலங்கப் புலனைந்தும் ஐஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்கு
கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளருகும்
நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
தேசனே! தேன்ஆர் அமுதே! சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்து பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச வருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங் கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா வழுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்

சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாய் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே
ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூத்தமெய்க்கு ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தம்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாய்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னூட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் மையா வரனேயோ வென்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

(சிவபுராணம் முற்றிற்று)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிச்செய்த சகல கலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளை யுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ?
சகம் ஏழும் அழித்து
உண்டான் உறங்க ஒளித்தான் பித்
தாகவுண் டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே!
சகல கலாவல்லியே!

1

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாம்
பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்று மைம்பாற்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே!
சகல கலாவல்லியே!

2

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமுது
ஆர்ந்துன் அருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொலோ?
உளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பணுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே!

3

தூக்கும் பனுவற் துறைதோய்ந்த
கல்வியும் சொற்சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய்
வட நூற்கடலும்
தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
தொண்டர் செந்நாவில் நின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே!
சகல கலாவல்லியே!

4

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே?
நேடுந் தாட் கமலத்து
அஞ்சத் துவசம் உயர்த்தோன்
செந்நாவும் அகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே!

5

பண்ணும் பரதமும் கல்வியும்
தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்காய்
எழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலும்
கனலும் வெங்கானு மன்பர்
கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சகல கலாவல்லியே!

6

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கண்நல்காய்
உளங் கொண்டு தொண்டர்
தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
அமுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெளியோதிமப் பேடே!
சகல கலாவல்லியே!

7

சொல்லிற் பனமும் அவதானமும்
கல்வி சொல்ல வல்ல
நல்வித்தையும் தந்தடிமை கொள்வாய்
நளினாசனஞ் சேர்
செல்விக் கரிதென் றொருகாலமுஞ்
சிதையாமை நல்கும்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப்பேறே!
சகல கலாவல்லியே!

8

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராம்மெய்க்
ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்?
நினைதோய் புழைக்கை
நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோடு
அரசன்னம் நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாயே!
சகல கலாவல்லியே!

9

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண்ட அளவிற் பணியச்செய்வாய்!
படைப்போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம் பஸ்கோடி யுண்டேனும்
விளம்பில் உன்போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ?
சகல கலாவல்லியே!

10

(சகல கலாவல்லி மாலை முற்றிற்று)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

திருப்பரங்குன்றுறை தீரன்

காப்பு

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நேசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்கு செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும் நிமலன் அருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசம் தனை.

நூல்

நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவேன் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரஹண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விண்பவ சரஹண வீரா நமோநம

நிபவ சரஹண நிறிநிற நிறென
வசர ஹணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யானு மிளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுத் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
உய்யொளி செளவும் உயிரையும் கிலியும்
கிலியும் செளவும் கிளரொலி யையும்
நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக
ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈராறு செவியில் இலங்குகுண் டலமும்
ஆறிரு திண்புயத் தழுகிய மார்பில்
பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
நன்மணி யுண்ட நவரத்தின மாலையும்
முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
செப்பழ குடைய திருவாயி றுந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
செககண செககண செககண செககண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
நகநக நகநக நகநக நகென
டிகுகுண டிகுகு டிகுகுண டிகுண
ரரரர ரரரர ரரரர ரரி
ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரி
டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
டுகுடகு டிகுகு டங்கு டங்குது
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ

மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று
உன்திரு வடிவைய உறுதியென் றெண்ணும்
என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
கதிர்வே விரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிக எரிண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரி க எரிண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்குளி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க
பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
ஐவிர லடியிணை அருள்வேல் காக்க
முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை யிரண்டும் பின்னவ எரிருக்க
நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க
எப்பொழுது மெனை எதிர்வேல் காக்க

அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
அரையிரு டன்னில் அனையவேல் காக்க
ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியி நோக்க
தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரமரா சஷ்டரும்
அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
எல்லினு மிருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
கனபுசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
புனை மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
பாவைகளுடனே பலகல சத்துடன்
மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஓட்டியச் செருக்கும் ஓட்டியப் பாவையும்
காசும் பணமும், காவுடன் சோறும்
ஓதுமஞ் சனமும், ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றான் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட,
காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோடப்
படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு!
கட்டி யுருட்டு கால்கை முறியக்
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு

முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
சொக்கு சொக்கு கூர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
விடுவிட வேலை வெருண்டது வோடப்
புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
எரியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
குடிவிட விஷங்கள் எளிதினி லிறங்க
ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
கூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புரிதி
பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
ஈரே முலகமும் எனக்குற வாக
ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
சரஹண பவனே! சையொளி பவனே!
திரிபுர பவனே! திகழொளி பவனே!
அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே!
கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா! கடம்பனை
இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா!
தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா!
கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா!
பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா!
ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா!
செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா!
சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே!
காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்

என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினைப் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புட னிரசஷி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்!
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்!
 வாழ்க வாழ்கஎன் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்தினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட னாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கத் துலங்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகி
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வர்

கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
வழியாய் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
வீரலட் சுமிக்கு விருந் துணவாக
கூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமும தளித்த
குருபரன் பழனிக் குன்றினி லிருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
எனைத்தடுத்த தாட்கொள்ள என்றன துள்ளம்
மேவிய வடிவறும் வேலவா போற்றி
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
மயில்நட மிடுவாய் மலரடி சரணம்
சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

(திருச்சிற்றம்பலம்)

உ

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்
திருவாலவாய்த்திருநீற்றுப்பதிகம்

பண் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கள் றிருவாலவாயான்றிருநீறே.

வேதத்திலுள்ளதுநீறு வெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறு புன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
வோதத்தருவதுநீறு வுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதனப்புனல்வயல்கூழ்ந்ததிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (2)

முத்திரவதுநீறு முனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறு தக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திரவதுநீறு பரவவினியதுநீறு
சித்திரவதுநீறு திரு வாலவாயான்றிருநீறே. (3)

காணவினியதுநீறு கவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறு மதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறுதிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (4)

புசுவினியதுநீறு புண்ணியமாவதுநீறு
பேசுவினியதுநீறு பெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லா
மாசைகெடுப்பதுநீறு வந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறுதிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (5)

அருத்தமதாவதுநீறு வவமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறு வானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறு புண்ணியர்புசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமானிகைகூழ்ந்ததிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (6)

எயிலதுவட்டதுநீறு விருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறு பாக்கியமாவதுநீறு
துயிலைத்தடுப்பதுநீறு சுத்தமதாவதுநீறு
வயிலைப்பொலிதருகூலத் தாலவாயான்றிருநீறே. (7)

இராவணன்மேலதுநீறு வெண்ணத்தகுவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறு பாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறு தத்துவமாவதுநீறு
வராவணங்குந்திருமேனி யாலவாயான்றிருநீறே. (8)

மாலொடயன்றியாத வண்ணமுமுள்ளதுநீறு
மேலுறைதேவர்கடங்கண் மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
வேலவுடம்பிடர்தீர்க்கு மின்பந்தருவதுநீறு
வாலமதுண்டமிடற்றெம் மாலவாயான்றிருநீறே. (9)

குண்டிகைக்கையர்களோடு சாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறு கருதவினியதுநீறு
வெண்டிகைசப்பட்டபொருளா ரேத்துந்தகையதுநீறு
வண்டத்தவர்பணிந்தேத்து மாலவாயான்றிருநீறே. (10)

ஆற்றலடல்விடையேறு மாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவும் பூசரன்ஞானசம்பந்தன்
றேற்றித்தென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும் வல்லவர்நல்லவர்தாமே. (11)

உ

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார்
கோளறுதிருப்பதிகம்
பண் : பியந்தைக்காந்தாரம்
திருச்சிற்றம்பலம்

வேயுறுதோளிபங்கன்விடமுண்டகண்டன்
மிகநல்லவீணைதடவி
மாசறுதிங்கள்கங்கைமுடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனால்
ஞாயிறுதிங்கள்செய்வாய்புதன்வியாழன்வெள்ளி
சனிபாம்பிரண்டுமுடனே
யாசறு நல்ல நல்லவவை நல்ல நல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே (1)

என்பொடுகொம்பொடாமையிவைமார்பிலங்க
வெருதேறியேழையுடனே
பொன்பொதிமத்தமாலையுனல்கூடிவந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனா
லொன்பதொடொன்றொடேழுபதினெட்டொடாறு
முடனாயநாள்களவைதா
மன்பொடு நல்ல நல்லவை நல்ல நல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே (2)

உருவளர்பவளமேனியொளிநீறணிந்து
வுமையோடும்வெள்ளவிடைமேன்
முருகலர்கொன்றைதிங்கண்முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனாற்
றிருமகல்கலையதூர்திசயமாதுபூமி
திசைதெய்வமானபலவு
மருநெதி நல்ல நல்லவை நல்ல நல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே (3)

மதிநுதன்மங்கையோடுவடபாலிருந்து
மறையோதுமெங்கள்பரம
னதியொடுகொன்றைமாலையுமுடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனாற்
கொதியறுகாலனங்கிநமனோடுதூதர்
கொடுநோய்களானபலவு
மதிசுண நல்ல நல்லவை நல்ல நல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே (4)

நஞ்சணிகண்டனெந்தைமடவாடனோடு
விடையேறுநங்கள்பரமன்
றுஞ்சிருள்வன்னிகொன்றைமுடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனால்
வெஞ்சினவவுணரோடுமுருமிடியுமின்னு
மிகையானபூதமவையு
மஞ்சரிடு நல்ல நல்லவவை நல்ல நல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே

(5)

வாள்வரியதளதாடைவரிகோவணத்தர்
மடவாடனோடுமுடனாய்
நாண்மலர்வன்னிகொன்றைநதிசூடிவந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனாற்
கோளரியுமுலையோடுகொலையானகேழல்
கொடுநாகமோடுகரடி
யாளரி நல்ல நல்லவவை நல்ல நல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே

(6)

செப்பிளமுலைநன்மங்கையொருபாகமாக
விடையேறுசெல்வனடைவா
ரொப்பிளமதியுமப்புடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவனால்
வெப்பொடுகுளிரும்வாதமிகையானபித்தும்
வினையானவந்துநலியா
வப்படி நல்ல நல்லவவை நல்ல நல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே

(7)

வேள்படவிழிசெய்தன்றுவிடைமேலிருந்து
மடவாடனோடுமுடனாய்
வாண்மதிவன்னிகொன்றைமலர்கூடிவந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனா
லேழ்கடல் சூழிலங்கையரையன்றனோடு
மிடரானவந்துநலியா
வாழ் கடனல்ல நல்லவை நல்ல நல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே (8)

பலபலவேடமாகும்பரனாரிபாகன்
பசுவேறுமெங்கள்பரமன்
சலமகளோடுடெருக்குமுடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனான்
மலர் மிசையோனாமாலுமறையோடுதேவர்
வருகாலமானபலவு
மலைகடன் மேரு நல்லவை நல்ல நல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே (9)

கொத்தலர்குழலியோடுவிசயற்குநல்கு
குணமாயவேட விகிர்தன்
மத்தமுமதியுநாகமுடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனாற்
புத்தரொடமணவாதிலழிவிக்குமண்ண
றிருநீறுசெம்மைதிடமே
யத்தகு நல்ல நல்லவை நல்ல நல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே (10)

தேனம்பொழில் கொளலைவிளை செந்நெறுன்னி
வளர்செம்பொனெங்குநிகழ
நான்முகனாதியாயபிரமாபுரத்து
மறைஞான ஞானமுனிவன்
றானுறுகோளுநாளுமடியாரைவந்து
நலியாத வண்ணமுரைசெய்
யான சொன்மாலையோதுமடியார்கள்வானி
லரசாள்வராணைநமதே (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

திருநாவுக்கரசுநாயனார்
நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்

பண் : காந்தாரபஞ்சமம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணைவேதியன் சோதிவானவன்
பொற்றுணைத்திருந்தடி பொருந்தக்கைதொழக்
கற்றுணைப்புட்டியோர் கடலிற்பாய்ச்சினு
நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே (1)

புவினுக்கருங்கலம் பொங்குதாமரை
யாவினுக்கருங்கல மரனஞ்சாடுதல்
கோவினுக்கருங்கலங் கோட்டமில்லது
நாவினுக்குகருங்கல நமச்சிவாயவே (2)

விண்ணுறவடுக்கியவிறகின் வெவ்வழ
லுண்ணியபுகிலவை யொன்றுமில்லையாம்
பண்ணியவுலகினிற்பயின் றபாவத்தை
நண்ணினின் றறுப்பது நமச்சிவாயவே (3)

இடுக்கண்பட்டிருக்கினுமிரந்தியாரையும்
விடுக்கிற்பிரானென்றுவினவு வோமல்லோ
மடுக்கற்கீழ்க்கிடக்கினு மருளினாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சிவாயவே (4)

வெந்தநீறருங்கலம் விரதிகட்கெலா
மந்தணர்க்கருங்கலமருமறையாறங்கத்
திங்களுக்கருங்கலந்தி கமுநீண்முடி
நங்களுக்கருங்கல நமச்சிவாயவே (5)

சலமிலன்சங்கரன் சார்ந்தவர்க்கல்லா
னலமிலனாடொறு நல்குவானலன்
குலமிலராகினுங் குலத்துக்கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சிவாயவே (6)

வீடினாருலகினில் விழுமியதொண்டர்
கூடினாரந்நெறிகூடச்சென்றலு
மோடினேனாடிச்சென்றுருவங்காண்டலு
நாடினேனாடிற்று நமச்சிவாயவே (7)

இல்லகவிளக்கதுவிருள்கெடுப்பது
சொல்லகவிளக்கதுசோதியுள்ளது
பல்லகவிளக்கதுபலருங்காண்பது
நல்லகவிளக்கது நமச்சிவாயவே (8)

முன்னெறியாகியமுதல்வன்முக்கணன்
றன்னெறியேசரணாதறிண்ணமே
யன்னெறியேசென்றங்கடைந்தவர்க்கெலா
நன்னெறியாவது நமச்சிவாயவே (9)

மாப்பிணை தழுவியமாதொர்பாகத்தன்
பூப்பிணைதிருந்தடி பொருந்தக்கைதொழு
நாப்பிணைதழுவியநமச்சிவாயப்பத்
தேத்தவல்லார் தமக்கிடுக்கணில்லையே (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

- மனிதனுக்குள் ஏற்கனவே புதைந்திருக்கும் பரிபூரண தனிமையை வெளிப்படுத்துவதுதான் கல்வி.
- முதலில் கீழ்ப்படிதற்குக் கற்றுக்கொள். பிறகு கட்டளையிடும் பதவி உணக்குத் தானாகவே வந்து சேரும்.
- பிரமச்சரியத்தை உறுதியாக அனுஷ்டிக்கிற ஒரே ஒரு காரணத்தாலேயே, எல்லாவிதமான கல்வி அறிவையும் மிகக் குறுகிய காலத்தில் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றவீட முடியும்.

உ

கௌரி காப்பு

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் றருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளையாய்
சொற்குற்றமொடு பொருட்குற்றம் சோர்வுதரும்
எக்குற்றமும் வராமற் கா.

வேண்டுகல் கூற்று

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்பாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்துவந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மா காளித்தாயே
கொடிய மகி ஷாருனைக் கூறு போட்டவளே
அசுரக் குணம்யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைந்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ அம்மா நீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரிநீ நோன்பிருந்தாய்

ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தைக் கண்டு விழித்தான் சிவனவனும்
அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தாளே
வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ்விடு
காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியாரே
காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
காடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளுமம்மா
பிள்ளை அற்றவர்க்கு பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே!
நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாரும்மா
கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
செல்வம் சிறப்பதற்குத் திருமகளே வாருமம்மா
வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாரும்மா
பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே
ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம்மிகு வல்லபையே
காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத்திரவியங்கள்
நானுமக்குத் தாரேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே

எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையைக் கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியளே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவிடும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவிடும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஔயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தணச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்கும்பு பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டறிந்தால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிகு
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருள்வாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு

எச்சகத்தி லோர்களைல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவார்
சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாய் கௌரியவள்
கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

உ

ஸ்ரீ லிங்காஷ்டகம்

ராகம் : யமுனாகல்யாணி (அ) ராகமாலிகை

தாளம் : ஆதி

ப்ரஹ்ம முராரி ஸீரார்ச்சித லிங்கம்
நிர்மல பாஷித சோபித லிங்கம்
ஜன்மஜ துர்க்க விநாசக லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவமுனி ப்ரவராச்சித லிங்கம்
காமதஹ்ம கருணா கர லிங்கம்
ராவண தர்ப்ப விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

ஸர்வ ஸீகந்தி ஸீலேபித விங்கம்
புத்தி விவர்த்தன காரண விங்கம்
ஸித்த ஸீஸராஸீர வந்தித விங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ விங்கம்

கனக மஹாமணி பூசித விங்கம்
பணிபதி வேஷ்டித சோபித விங்கம்
தகூ ஸீயக்ஞ விநாசன விங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ விங்கம்

தேவ கணார்ச்சித ஸேவித விங்கம்
பாவவர் பக்திபி ரேவச விங்கம்
தினகர கோடி ப்ரபாகர விங்கம்
தத் ப்ரணமாகி ஸதாசிவ விங்கம்

அஷ்ட தளோபரி வேஷ்டித விங்கம்
ஸர்வ ஸமுத்பவ காரண விங்கம்
அஷ்ட தரித்ர விநாசித விங்கம்
தத் ப்ரணமாகி ஸதாசிவ விங்கம்

ஸீரகுர ஸீரவர பூஜித விங்கம்
ஸீரவன புஷ்ப ஸதார்ச்சித விங்கம்
பராத்தபரம் பரமாத்மக விங்கம்
தத் ப்ரணமாகி ஸதாசிவ விங்கம்

- ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத்பாத சுவாயிகள் -

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

ஸ்ரீராம ஜெயம்
ஸ்ரீ கிருஷ்ண கவசம்
விநாயகர் துதி

அகரம் முதலே அழியாப் பொருளே

ஆயர் குலமே நேயர் கரமே
இகமும் பரமும் இணையும் இடமே
ஈதல் மரபாம் இதயத் தவமே
உலகக் குடையே உயிரின் கலையே
ஊதும் குழலுள் வேதப் பொருளே
எரியும் கனலில் தெரியும் புனலே
ஏழை மனதில் வாழும் அருளே
ஐயம் தீர்க்கும் அறிவுக் கதிரே
ஐவர் துணையே அன்புச் சிலையே
ஒளியே விழியே உயிரே வழியே
ஓடும் நதியில் பாடும் அலையே
அவ்வவ் வலகை ஆக்கும் நிலையே
அடியேன் சரணம் சரணம் சரணம்
அறமே அறமே அறமே அறமே
திறமே திறமே திறமே திறமே
தவமே தவமே தவமே தவமே
வரமே வரமே வரமே வரமே
வேதம் விளையும் வித்தே விளைவே
நாதம் பொழியும் நலமே நிலமே
ஓதும் பொழுதே உடனே வருவாய்

உள்ளம் கேட்கும் வெள்ளம் தருவாய்
அறியாக் கவலை அதிகம் அதிகம்
அருள்வாய் அருள்வாய் கவசம் கவசம்
பொய்யா மொழியே பொங்கும் நிலவே
பூமிக் குடையின் காவற் பொருளே
பார்த்தன் பணியும் பாதம் காக்க
பாஞ்ச சன்னியம் பக்தனைக் காக்க
மூடர்கள் தமையும் மோகனன் காக்க
முள்ளில் மலராய் முளைத்தோன் காக்க
வாடும் உயிரை மன்னவன் காக்க
தேடும் விழியைத் திருமால் காக்க
கேலிப் பொருளைக் கிருஷ்ணன் காக்க
கண்ணீர் நதியைக் கண்ணன் காக்க
துன்பம் என்றொரு சமையைத் தீர்க்க
துயோன் வருக துணையே தருக
மாதர் கற்பும் மடவார் நோன்பும்
மாயோன் காக்க மலைபோல் வருக
தகிடத் தகிடத் தகிடத் தகவென
தறிபடு துன்பம் தறிகெட ஓட
திகிடத் திகிடத் திகிடத் திகிடத்
திசைவரு கவலை பசைஇல தாக
துருவத் துருவத் துருவத் துருவிடத்
தொலையாய் பொருளே அலையாய் வருக
நிஷ்கா மத்தில் நிறைவோன் வருக
கர்மசத் யாசக் களமே வருக

ஞானம் யோகம் நல்குவன் வருக
நல்லோர் வாழ்வில் நலமே நிறைக
அடியேன் துயரம் அதிகம் அதிகம்
அருள்வாய் அருள்வாய் கவசம் கவசம்
பொங்கும் வேலும் புண்ணாக் காது
பொருந்தும் துயரம் பொடிபடு மாறு
தாங்கும் தலைவன் தாமரைக் கண்ணன்
தாளில் விழுந்தேன் சரணம் சரணம்
மதுகு தனனே மனிதன் சரணம்
இருடிகேசா இயலான் சரணம்
கீதாச் சாரிய கிருஷ்ணா சரணம்
வேதாச் சாரிய வேந்தே சரணம்
தேவகி மைந்தா சிறியேன் சரணம்
யசோத குமார அடியேன் சரணம்
உன்னை விட்டொரு உறவுக ளில்லை
என்னை விட்டொரு இனியவ ளில்லை
நம்மை விட்டொரு நண்பர்க ளில்லை
நன்மையில் உன்போல் நாயக ளில்லை
எங்கெங் கேதான் இருந்திடும் போதும்
அங்கங் கேநீ அருள்செய வருக
கோசலை ஈன்ற குமரா வருக
கோதையின் மாலை கொண்டவன் வருக
ரகுவம் சத்தின் நாயகன் வருக
யதுவம் சத்தின் யாதவன் வருக
மதுவை வென்ற மாதவன் வருக

மலைக்குடி கொண்ட மாதவன் வருக
திருப்பதி யாளும் திருமால் வருக
திருவரங் கத்துப் பெருமாள் வருக
இராவணன் கொடுமை தீர்த்தாய் துன்பம்
இரா வணம் எமக்கும் இன்னருள் புரிக
கம்சன் கொடுமை களைந்தோய் வருக
காலனை வெல்லக் கைவலி தருக
நெற்றியில் திருமண நெஞ்சில் வைரம்
காதில் குண்டலம் கையில் வில்லொடு
தண்டைக் காலில் சலங்கை குலுங்க
அண்டையில் வந்து அருளே புரிக
கௌரவர் தம்மைக் களத்தில் வென்றாய்
கௌரவம் காக்கக் கண்ணா வருக
பார்த்தன் மகிழ்ப்பாடம் சொன்னாய்
படித்தவன் மகிழ்ப் பரமே வருக
மூன்று குணங்கள் முறையாய்க் கூறிய
சான்றோன் பாதம் தாவி யணைத்தேன்
சிக்கென உன்னைச் சேர்த்துப் பிடித்தேன்
பக்கென உந்தன் பாதம் பற்றினேன்
கொக்கென நின்று குறிவைவத் திருந்தேன்
அக்கணம் வந்தாய் அடியில் விழுந்தேன்
இக்கணம் என்னை ஏங்க விடாமல்
தக்கவ னேநீ தயவுடன் அருள்க
கல்லாப் போனவள் காலடி பட்டு
பெண்ணாய் ஆனது பிழையே அன்று

உன்னால் தானே உலக இயக்கம்
கண்ணனி லாமல் கடல்வான் ஏது
கண்ணனி லாமல் கடவுளு மில்லை
கண்ணனி லாமல் கவிதையுமில்லை
கண்ணனி லாமல் காலமு மில்லை
கண்ணனி லாவிடில் காற்றே இல்லை
எத்தனை பிறவி எத்தனை பிறவி
அத்தனை பிறவியும் அடியேன் கொண்டால்
சத்திய நாதன் தாள்களை மறவேன்
தத்துவக் கண்ணன் தனிமுகம் மறவேன்
உன்னை நம்பி உனையே சேர்ந்தால்
பிறவிக ளிலைநீ பேசிய பேச்சு
உலகில் போதும் ஒருமுறை மூச்சு
உன்னிடம் சேர்த்து உன்வடி வாக்கு
இங்கே நாங்கள் இருக்கும் வரையில்
சங்கு முழங்கு தர்மம் நிலைக்க
பிள்ளைகள் வாழ்க்கை பிழையாகாமல்
மனையவன் வாழ்க்கை மாண்பு கெடாமல்
இல்லை என்றொரு நாளில் லாமல்
இன்னும் என்னும் ஆசை வராமல்
தொல்லை என்பது துளியு மிலாமல்
தொற்றும் நோய்கள் பற்றி விடாமல்
முதுமைத் துயரம் மூண்டு விடாமல்
படுக்கையில் விழுந்து பரிதவிக் காமல்
சிந்தனை கெட்டுத் திறமையும் கெட்டு

நிந்தனை பெற்று நீங்கி விடாமல்
என்றும் பதினா றிளமை வழங்கு
இப்பணி தொடர அற்புதம் காட்டு
தளரா மேனியில் சக்தியை கூட்டு
தாய்போ லிருந்து சாதம் ஊட்டு
வாழ்ந்தால் இப்படி வாழ்வது நன்றென
ஊராராக் கென்னை உதாரணம் காட்டு
உலகில் ஒருவன் உத்தமன் இவனென
உயிர்கள் பேசிடும் ஒருநிலை கூட்டு
சிறியவர் பெரியவர் வறியவர் செல்வர்
சரிசரி சரியெனத் தலையை யசைக்க
பொலிபொலி பொலியெனப் புகழும் விளங்க
மளமள மளவென மனையிருள் நீங்க
கலகல கலவென காசுகள் சேர
தளதள தளவெனத் தர்மம் தழைக்க
வரவர வரவர வாய்ப்புக்கள் வாய்க்க
ரகுபதி பசுபதி நன்மைகள் அருள்க
ஐயா சரணம் சரணம் சரணம்
அடியேன் வாழ்வில் நீயே கவசம்
கவசம் கவசம் கவசம் கவசம்
வந்தது வாழ்வில் மன்னவன் கவசம்
கவசம் கவசம் கவசம் கவசம்
வாழ்க்கை என்னும் கோபுரக் கவசம்
அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம்
அவனே துணையென அறிவோம் அறிவோம்

அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம்
 அவனிடம் எதையும் தருவோம் தருவோம்
 ஜெயஜெய ராமா ஜெயஜெய கிருஷ்ணா
 ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய
 ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய
 (கவசம் முற்றும்)

உ

திருப்பொற் சுண்ணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநற்றாமம்பூமாலை தூக்கி
 முளைக்குடந்தூப நற்றீபம்வெம்பின்
 சத்தியஞ்சோமியும் பார்மகளு
 நாமகளோடு பல்லாண்டிசைமின்
 சத்தியங்கௌரியும் பார்ப்பதியங்
 கங்கையும்வந்து கவரிகொண்மி
 னத்தனையாறம்மானைப்பாடி
 யாட்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே (1)

பூவியல் வார்சடையெம்பிராற்குப்
 பொற்றிருச்சுண்ணமிடிக்கவேண்டு
 மாவின்வடுவகிரன்னகண்ணீர்
 வம்மின்கள்வந்துடன்பாடுமின்கள்
 கூவுமின் றெண்டார் புறநிலாமே
 குனிமின் றெழுமினொங்கோனொங்கூத்தன்
 றேவியுந்தானும் வந்தெம்மையாளச்
 செம்பொன்செய்சுண்ணமிடித்துநாமே (2)

சுந்தரநீ றணிந்தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்திநிதிபரப்பி
யிந்திரன் கற்பக நாட்டியெங்கு
மொழிற்சுடர்வைத்துக்கொடியெடுமி
எந்தரர்கோனயன்றன் பெருமா
னாழியானாதனல்வேலன்றாதை
யெந்தரமாளுமையாள்கொழுநற்
கேய்ந்தபொற்சண்ணமிடித்து நாமே

(3)

காசணிமின்களுலக்கையெல்லாங்
காம்பணிமின் கள் கறையுரலை
நேசமுடையவடி யவர்க
ணின்று நிலாவுகவென்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல்லாம் புகழ்ந்தாடுங்கச்சித்
திருவேகம்பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாசவினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற்சண்ணமிடித்து நாமே

(4)

அறுகெடுப்பா ரயனும் மரியு
மன் றிமற்றிந்திரனோடமரர்
நறுமுறுதேவர்கணங்களெல்லா
நம்மிற்பின் பல்லதெடுக்கவெட்டோஞ்
செறிவுடை மும்மதிலெய்தவில்லி
திருவேகம்பன் செம்பொற்கோயில்பாடி
முறுவற்செவ்வாயினீர்முக்கணப்பற்
காடப்பொற்சண்ணமிடித்துநாமே

(5)

உலக்கைபலவோச்சுவார்பெரிய
ருலகமெலா முரல்போதா தென்றே
கலக்கவடியவர் வந்து நின்றார்
காணவுலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்கவடியோமையாண்டு கொண்டு
நாண்மலர்ப்பாதங்கள்சூடத்தந்த
மலைக்குமருமகனைப்பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற்சுண்ணமிடித்துநாமே (6)

சூடகந்தோள்வளையார்பவார்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந்தார்ப்ப வார்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மையார்ப்ப வார்ப்ப
நாமுவர் தம்மையார்ப்ப வார்ப்பப்
பாடகமெல்லடியார்க்கு மங்கை
பங்கினனெங்கள் பராபரனுக்
காடகமாமலையன்ன கோவுக்
காடப்பொற்சுண்ணமிடித்து நாமே (7)

வாட்டங்கண் மடமங்கை நல்லீர்
வரிவளையார்ப்பவண்கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிருமுண்டந்துதைத்திலங்கச்
சோற்றெம்பிரானென்று சொல்லிச்சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப்பாதங்காட்டி
நாயிற்கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
யாட்கொண்டவண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
யாடப்பொற் சுண்ணமிடித்துநாமே (8)

வையகமெல்லாமுரலதாக
மாமேருவென்னுமுலக்கைநாட்டி
மெய்யனுமஞ்சணிறையவட்டி
மேதகுதென்னன்பெருந்துறையான்
செய்யதிருவடிபாடிப்பாடிச்
செம்பொனுலக்கைவலக்கைபற்றி
யையனணிதில்லைவாணனுக்கே
யாடப்பொற்சண்ணமிடித்துநாமே (9)

முத்தணிகொங்கைகளாவாட
மொய்குழல்வண்டின மாடவாடச்
சித்தஞ்சிவனோடுமாட வாடச்
செங்கயற்கண்பனியாடவாடப்
பித்தெம்பிரானோடுமாட வாடப்
பிறவிபிறரொடுமாடவாட
வத்தன் கருணையொடாட வாட
வாடப் பொற்சண்ணமிடித்துநாமே (10)

மாடுநகைவாணி லாவெறிப்ப
வாய்திறந்தம்பவளந் துடிப்பப்
பாடுமினந் தம்மையாண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும்பாடிப்பாடித்
தேடுமினெம்பெருமானைத் தேடிச்
சித்தங்களிப்பத்திகைத்துத்தேறி
யாடுமினம்பலத்தாடினானுக்
காடப்பொற்சண்ணமிடித்துநாமே (11)

மையமர் கண்டனைவான நாடர்
மருந்தினைமாணிக்கக்கூத்தன் றன்னை
யையனையையர்பிரானை நம்மை
யகப்படுத்தாட்கொண்டருமைக்காட்டும்
பொய்யர் தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
போதரிக்கண்ணினைப்பொற்றொடித்தோட்
பையரவல்குன்மடந்தை நல்லீர்
பாடிப் பொற்சுண்ணமிடித்து நாடே (12)

மின்னிடைச் செந்துவர்வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப்பண்ணமர் மென்மொழியீ
ரென்னுடையாரமுதெங்களப்ப
னெம்பெருமானிமவான்மகட்குத்
தன்னுடைக்கேள்வன் மகன் றகப்பன்
றமையனெ ம்மையன்றாள்கள் பாடிப்
பொன்னுடைப்பூண் முலை மங்கை நல்லீர்
பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாடே (13)

சங்கமரற்றரசிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல்கூழ்தருமாலையாடச்
செங்கனிவாயிதமுந்துடிப்பச்
சேயிழையீர் சிவலோகம்பாடிக்
கங்கையிரைப்பவராவிரைக்குங்
கற்றைச்சடைமுடியான் கழற்கே
பொங்கியகாதலிற் கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ணமிடித்துநாடே (14)

ஞானக்கரும்பின் ரெளியைப்பாகை
நாடற்கரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப்பழுச்சுவையாயினானைச்
சித்தம்புகுந்துதித் திக்கவல்ல
கோனைப்பிறப்பறுத்தாண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தழும்பேற வாழ்த்திப்
பானற்றடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப் பொற்சண்ணமிடித்து நாமே (15)

ஆவகைநாமும் வந்தன்பர் தம்மே
டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேற்
றேவர்கனாவிலுங்கண்டறியாச்
செம்மலர்ப்பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
சேவகமேந்திய வெல்கொடியான்
சிவபெருமான் புரஞ்செற்றகொற்றச்
சேவகனாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய் சுண்ணமிடித்து நாமே (16)

தேனகமா மலர்க்கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம்பாடித் திருச்சடை மேல்
வானகமா மதிப்பிள்ளை பாடி
மால்விடை பாடி வலக்கையேந்து
மூனக மாமழுச்சூலம்பாடி
யும்பருமிம்பருமய்வன்று
போனகமாக நஞ்சுண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ணமிடித்துநாமே (17)
அயன்றலை கொண்டு செண்டாடல்பாடி

யருக்கெனயிறு பறித்தல் பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரிபோர்த்தல் பாடிக்
காலனைக் காலானுதைத்தல் பாடி
யியைந்தனமுப்புர மெய்தல்பாடி
யேழையடி யோமையாண்டுகொண்ட
நயந்தனைப்பாடி நின்றாடியாடி
நாதற்குச் சுண்ணமிடித்துநாமே (18)

வட்டமலர்க்கொன்றைமலைபாடி
மத்தமும்பாடிமதியும்பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென்றில்லைபாடிச்
சிறற்பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
கட்டியமாசணக்கச்சைபாடிக்
கங்கணம்பாடிக் கவித்தகைமீமே
லிட்டுநின்றாடுமரவம்பாடி
யீசற்குச் சுண்ணமிடித்து நாமே (19)

வேதமும் வேள்வியுமாயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்மையுமாயினார்க்குச்
சோதியுமாயிருளாயினார்க்குத்
துன்பமுமாயின் பமுமாயினார்க்குப்
பாதியுமாய்முற்றுமாயினார்க்குப்
பந்தமுமாய்விடுமாயினார்க்
காதியுமந்தமுமாயினாருக்
காடப் பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (20)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய

திருப்பள்ளி எழுச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றி என்வாழ் முதலாகிய பொருளே
புலர்ந்து பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்(டு)
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுகின் திருவடி தொழுதோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடையாய் எடை உடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயோ.

(1)

அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரற் றண்ணல்அங் கண்ணாம்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகடலே பள்ளி எழுந்தருளாயோ.

(2)

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளிஒளி உதயத்(து)
ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவ நற்செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப் பெருந்துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக்கு எளியாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயோ.

(3)

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையார் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெருமான் பண்ணி எழுந்தருளாயோ.

(4)

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனில் அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறி யோமுனைக் கண்டறிவாரைச்
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
சிந்தனைக் கும்அரியாய் எங்கள் முனவந்து
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயோ.

(5)

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
பந்தனை வந்துறுத் தாரவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் றார்அணங் கின்மணவாளா
செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
திருப் பெருந்துறையுறை சிவபெருமானே
இப்பிறப் பறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயோ.

(6)

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்கு
அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இதுஅவன் திருவுரு இவன் அவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
மதுவளர் பொழில்திரு உத்தர கோச
மங்கையுள்ளாய் திருப்பெருந்துறை மன்னா
எதுவெமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
எம் பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயோ.

(7)

முந்திய முதல் நடு இறுதியும் ஆனாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற்று அறிவார்
பந்தனை விரலியும் நீயும் நின்அடியார்
பழங்குடில் தோறும் எழுந்தருளிய பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந்துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தணன் ஆவதும் காட்டிவந்து ஆண்டாய்
ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயோ.

(8)

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொருளே உன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத்தே வந்து வாழ்ச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி அடியோம்
கண்ணகத்தே நின்று களிதரு தேனே
கடலுமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத்தாய் உலகுக்குயிரானாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயோ.

(9)

புவனியில் போய்ப்பிற வாமையின் நாள்நாம்
போக்குகின் றோம்அவ மேயிந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப் பெருந்துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன் விருப்பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவும் நின் அலர்ந்த மெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெம்மை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயோ.

(10)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

மாணிக்கவாசக நாயனார் அருளிய

திருவெம்பாவை

சக்தியை வியந்தது

வெண்டளையான் வந்த இயற்றரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்

மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்

வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து

போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்

ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என் னேஎன்னே

ஈதேஎந் தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்

(1)

பாசம் பரம்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்

பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே

நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்!

சீசீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி

ஏசும் இடர்ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்

கூசும் மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்

தேசன் சிவலோகன் தில்லைசிறு றம்பலத்துள்

ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்

(2)

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந்து எதிரெழுந்தென்
அத்தன்ஆ னந்தன் அமுதன்என் றன்றித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர்! ஈசன் பழுவடியீர்! பாங்குடையீர்!
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டால் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லாம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்

(3)

ஒண்ணித் திலநகையாய்! இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொரும்ருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிச் கசிந்துள்ளம்
உண்நெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்த(து)
எண்ணிக் குறையில் துயில்ஏலோர் எம்பாவாய்

(4)

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ! கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேஎன்(று)
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்

(5)

மானே! நீ நென்னலை நாளை வந்துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந்து எம்மைத் தலையளித்து ஆட்கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குஉன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கு
ஏனோர்க்கும் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்

(6)

அன்னே இவையும் சிலவோ பலஅமரர்
உன்றற கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன்என்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாஎன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்ஆனை என்அரையன் இன்னமுதெ ன்றெல்லோமுஞ்
சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ?
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்

(7)

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகெங்கும்
எழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்

(8)

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்அப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எங்கணவர் ஆவார் அவர்உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோம்ஏலோர் எம்பாவாய்

(9)

பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகள்
ஏதவன்ஊர் ஏதவன்பேர் ஆர்உற்றார் ஆர்அயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்

(10)

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேர் என்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோம்காண் ஆரழல்போல்
செய்யா ! வெண் ணீறாடி ! செல்வா ! சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா!
ஐயா ! நீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந் தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய்

(11)

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
தீர்த்தன்நற் றிலலைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
கூத்தன்இவ் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிசூழல்மேல் வண்டார்ப்ப
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந் துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சனைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்

(12)

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கம் குருகினத்தாற் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலங்கமுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கும் மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந் தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்

(13)

காதார் குழையாடப் பைம்புண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடி
சோதி திறம்பாடி சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தம்ஆ மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்

(14)

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீர்ஒருகால் வாய்ஓவாள் சித்தம் களிகூர
நீர்ஒருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
பார்ஒருகால் வந்தனையால் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
பேர் அரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆர்ஒருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வார்உருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏர்உருவப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய் (15)

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந் துடையாள்
என்னத் திகழ்ந் தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப்பொலிந் தெம் பிராட்டி திருவடிமேல்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நம்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமா னன்பர்க்கு
முன்னி யவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய் (16)

செங் கணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாய்க்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
எங்கள் பெருமானைப்பாடி நலந்திகழ்ப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய் (17)

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றார்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம்அகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேஇப் பூம்புணல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய் (18)

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்என்(று)
 அங்கப் பழுஞ்சொல் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம்கேள்
 எங்கொங்கை நின்அன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க
 கங்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றும் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழில்என் ஞாயி(று) எமக்கேலோர் எம்பாவாய் (19)

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
 போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய் (20)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

அம்மன் தோத்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்பூர நாயகியே கனகவல்லி
காளிமகமாயி கருமாரியம்மா
பொற்கோயில் கொண்ட சிவகாமியம்மா
பூவிருந்த வள்ளி தெய்வயானையம்மா
விற்கோல வேதவல்லி விசாலாட்சி
சொற்கோவில் நானமைத்தேன் இங்கு தாயே!
சுடராக வாழ்விப்பாய் என்னை நீயே!

புவனமுமுதாமுகின்ற புவனேஸ்வரி
புரமெரித்தோர் புரமிருக்கும் பரமேஸ்வரி
நவநவமாய் வடிவாகும் மகேஸ்வரி
நம்பினவர் கைவிளக்கே சர்வேஸ்வரி
கவலைகளைத் தீர்த்து வைக்கும் காளீஸ்வரி
காரிரினுள் தீச்சுடரே ஜோதீஸ்வரி
உவமானப் பரம்பொருளே ஜெகதீஸ்வரி
உன்னடிமை சிறியேனை நீயாதரி

நெற்றியில் உன் குங்குமமே நிறைய வேண்டும்
நெஞ்சில் உன் திருநாமம் வழிய வேண்டும்
கற்றதெல்லாம் மேன்மேலும் பெருக வேண்டும்
கவிதையிலே உன்நாமம் வாழ வேண்டும்

சுற்றமெல்லாம் நீடுழி வாழ வேண்டும்
ஜோதியிலே நீயிருந்து ஆள வேண்டும்
மற்ற தெல்லாம் நானுனக்கு சொல்லலாமா
மடிமீது பிள்ளை எனைத் தள்ளலாமா

அன்னைக்கு உபகாரம் செய்வதுமுண்டோ
அருள்செய்ய இன்னேரம் ஆவதுமுண்டோ
கண்ணுக்கு இமையின்றி காவலுமுண்டோ
கன்றுக்குப் பசவின்றிச் சொந்தமுமுண்டோ
முல்லைக்கும் பிள்ளைக்கும் பார்ப்பதுமுண்டோ
முழுமைக்கும் நீயெந்தன் அன்னையன்றோ
எண்ணெய்க்கும் விளக்குக்கும் பேதமுமுண்டோ
என்றைக்கும் நானுந்தன் பிள்ளையன்றோ

அன்பிற்கே நானடிமை ஆகவேண்டும்
அறிவிற்கே நம்காது கேட்க வேண்டும்
வம்பிற்கே போகாமல் இருக்க வேண்டும்
வஞ்சத்தை என்நெஞ்சம் அறுக்க வேண்டும்
பண்பிற்கே உயிர்வாழ ஆசை வேண்டும்
பரிவிற்கே நாம் என்றும் பணிய வேண்டும்
எம்பக்கம் இவையெல்லாம் இருக்க வேண்டும்
எந்நாவில் நீயென்றும் வாழ வேண்டும்

கும்பிடவோ கையிரண்டும் போதவில்லை
கூப்பிடவோ நாவொன்றால் முடியவில்லை
நம்பிடவோ மெய்தனிலும் சக்தியில்லை
நடந்திடவோ காலிரண்டால் ஆகவில்லை
செப்பளவு வாயழகி உன் எழிலோ - இவள்
சின்ன இரு கண்களுக்குள் அடங்கவில்லை
அம்பளவு விழியாலே உன்னை என்றும்
அடிபணியும் ஆசைக்கோர் அளவுமில்லை

காற்றாகி கனலாகி கடலாகினாய்
கயிறாகி உயிராகி உடலாகினாய்
நேற்றாகி இன்றாகி நாளாகினாய்
தோற்றாலும் ஜெயித்தாலும் வாழ்வாகினாய்
தொழுதாலும் அழுதாலும் வடிவாகினாய்
போற்றாத நாள் இல்லை தாயே உன்னை
பொருளோடு புகழோடு வைப்பாய் எம்மை.

(முற்றும்)

கால பைரவா நம

கால பைரவா நமோ நம கால அஷ்டமி தேவா நமோ நம கஷ்டம் நீக்கும் குருவே நமோ நம	காசிநாதா
அசிதாங்க பைரவ ஞாபா நமோ நம அகந்தை அழிக்கும் சீலா நமோ நம ஆலய காவல் தெய்வம் நமோ நம	திரிகூலா
ஆனந்த பைரவ தீபா நமோ நம உக்ர பைரவ பாலா நமோ நம உடுக்கை ஏந்திய வீரா நமோ நம	பலதேவா
கருணா மூர்த்தி சிவனே நமோ நம குரோத பைரவ தேவா நமோ நம காசி நாத ஜோதி நமோ நம	அருள்தாராய்
மேற்கு நோக்கும் பைரவா நமோ நம சனிதோஷம் நீக்கும் தோழா நமோ நம தீதை அழிக்கும் சீலா நமோ நம	மறவாத
ஏழை பங்களா மூர்த்தி நமோ நம ஏழ்மை அகற்றும் எழிலே நமோ நம செல்வம் தந்திடும் ஸ்வர்ணா நமோ நம	குருநாதா
ஷேத்ர பால ப்ரியா நமோ நம சிவனின் அம்ச ஸ்வஞாபா நமோ நம சர்வ மங்கள பாலா நமோ நம	குறை தீர்ப்பாய்
தனம் தந்திடும் சிறுபாலா நமோ நம ஜயமமை அளித்திடும் சிவனே நமோ நம ஸ்வர்ணா கர்ஷண பைரவா நமோ நம	அருள்தாராய்

மனித உறவுகள் மேம்பாட்டைய

மற்றவர்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளியுங்கள்.
பிறரின் நலன்களில் அக்கறை காட்டுங்கள்.
பிறர் சொல்வதை கூர்ந்து கவனியுங்கள்.
பிறரது குறைகளைப் பேசாதீர்கள்.
தாராளமாகப் பாராட்டுங்கள்.
சிரித்த முகத்துடன் இருங்கள்.
நகைச்சுவை உணர்வை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

பரியூரணமான வாழ்க்கைக்கு 16 கலைகள்

- 1) நண்பர்களாக்கி கொள்ளும் கலை
- 2) மற்றவர்களுடன் பழகும் கலை
- 3) தன்னைத்தானே திருத்திக்கொள்ளும் கலை
- 4) புத்துணர்ச்சி பெறும் கலை
- 5) வளர்ச்சி பெறும் கலை
- 6) சந்தோசத்துடனும் திருப்தியுடனும் வாழும் கலை
- 7) மற்றவர்களைத் திருப்திப்படுத்தும் கலை
- 8) தலைமை தாங்கும் கலை
- 9) எதையும் அமைக்கும் கலை
- 10) நிர்வாகம் செய்யும் கலை
- 11) படித்து, அதைக் கற்பிக்கும் கலை
- 12) செய்யும் தொழிலில் மகிழ்ச்சி காணாதல்,
ஓய்வை அனுபவிக்கும் கலை
- 13) சிந்தனை செய்து எதையும் உருவாக்கும் கலை
- 14) சமூக சேவைக்காகவும் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்காகவும்
பாடுபடும் கலை
- 15) பேசும் திறமையும் எழுதும் ஆற்றலும் உள்ள கலை
- 16) தெளிவாக எதையும் எடுத்துச் சொல்லும் கலை

காட்சியில் எப்போதும் மென்மை

உள்ளம் எந்நாளும் வெண்மை - அதனால்
உரைப்பது எல்லாமே உண்மை
கள்ளம் இல்லாத தன்மை - அதனால்
காட்சியில் எப்போதும் மென்மை

மூளாயம்பதியிலே பிறப்பு - முதிர்ந்த
பெற்றோர் உடனான வளர்ப்பு
மயிலயம்பதியிலே மணக்கலப்பு - நல்ல
வாழ்க்கை துணைவி ஆசையம்மாவுடன் இருப்பு

சொந்தமாய் பிள்ளைகளில்லை - அதனால்
சோர்வு கண்டார் இவரில்லை
பந்தமாய் என்றும் எவருமில்லை - யாவரையும்
சொந்தமாய் கொண்டார் பிள்ளை போல.

சிதம்பரநடராஜா இவர் பெயர் - யாபேரும்
சிதம்பரம் அண்ணை என்றே அறிவர்
சிதம்பரநடராஜன் பிள்ளை - மூளாய்
சித்திவிநாயகன் இவர் எல்லை.

கண்ணனையும் கூடவே வணங்கும் - உள்ளம்
கனிவான தொண்டன் எங்கள் ஆசையப்பா
தன்னுடைக் கருமமாய் கொண்டார் - தொழில்
பல்கலைக்கழகப் பாதுகாப்பதனை.

அறுபத்தாறு ஒரு வயதல்ல - யாரும்
அமரத்துவம் இங்கு அடைந்திடவே
தர்மத்தின் தேவதையோடு - விரும்பித்
தான் சென்றார் பித்தனையூடாக
விண்ணுலகாள்திடவே

நீங்கா நினைவுடன்
அருள்சன் குடும்பம்.
(லண்டன்)

TRIBUTE TO AASAI THATHA

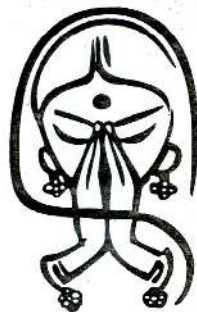
Our dearest aasai thatha we've met you over the phone several times and shared talking, singing and laughing. We also had a lot fun with you and aasai amma over the phone. My mum and dad praise you as a very humble, honest and very down to earth person.

All the love and funs we shared with you are the sweetest memories. Hopefully you are watching us from heaven. We are praying to God that you will rest in peace thatha. You will always be remembered in our hearts and minds as a sweetest caring aasai thatha.

"May your soul rest in peace"

*By Yours
Grand Daughter
Apinaya (U.K)*

— நன்றி நவீனர்களோம் —

எம்மையெல்லாம் மீளாத்துயரில் ஆழ்த்திவிட்டு என்றுமே நீங்காத நினைவுறுத்தி இவ்வலக வாழ்வை நீக்கி இறைபதம் எய்திய எங்கள் அன்புத் தெய்வம் அமரர். சம்பந்தப்பிள்ளை சிதம்பர நடராஜா அவர்களின் மரணச் செய்தி கேட்டு ஓடோடிவந்து பலவகைகளிலும் உதவிகள் புரிந்த அயலவர்கள், உற்றார், உறவினர் மற்றும் நண்பர்கள் அனைவருக்கும் மற்றும் எம்மை ஆறுதல்படுத்தியவர்களுக்கும் உள்ளாடு, வெளிநாடுகளில் இருந்து தொலைபேசி, தந்தி மூலம் அனுதாபச் செய்தி தெரிவித்தவர்களுக்கும், பல்கலைக்கழக ஊழியர்களுக்கும் அன்னாரின் இறுதிக் கிரியைகள் ஆற்றிய சமயக் குருமார்களுக்கும் இன்னும் பல வகைகளிலும் உதவியவர்களுக்கும், இம் மலரை அழகுற அச்சிட்டுத்தந்த பண்டத்தரிப்பு வானவில் பிறிண்டேர்ஸ் நிறுவனத் தாருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

டீக் வீதி,
மூளாய்.

இங்ஙனம்,
குடும்பத்தினர்.

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ
அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கிறதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையதை எதை நீ இழந்தாய்,
எதற்காக நீ அழுகிறாய்
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்
அதை நீ இழப்பதற்கு
எதை நீ படைத்திருந்தாய்
அது வீணாகுவதற்கு
எதை நீ எடுத்துக்கொண்டாயோ
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டுள்ளது
எதை கொடுத்தாயோ
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது
எது இன்று உன்னுடையதோ அது
நானை மற்றொருவருடையதாகின்றது
மற்றொருநாள் அது
வேறொருவருடையதாகின்றது
இதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

-பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-

